

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, п'ятниця 12 червня 1942.

Ч. 56 (97).

Завдання української інтелігенції

Інтелігенція в значенні окремої соціальної групи означає верству людей, що через свою освіту займають керівні становища в суспільному житті. Це є одна з основ улаштування життя, що покривається з омовленою вже раніше основою — це є масою й кермою. Вправді на керівні становища в суспільності попадають і люди без освіти, добуваючи їх собі спритом, хитрощами або в наслідок певних несприятливих обставин, але це є високі випадки, що їх можна промовчати. З прямих ці становища — вищі й нижчі — займають саме люди з певним ступнем освіти.

Ці керівні становища інтелігенції дають їй певний ступінь моральної поваги серед маси, отже певний ступінь авторитету, але з другого боку накладають на цю інтелігенцію обов'язок супроти тієї маси — обов'язок бути її виховником і її опікуном.

Переживаємо тепер добу найбільших в історії політичних та водночас духовних перемін: у крутіх подій, що відбуваються саме на наших очах, уведений й ми. Ці події, що складаються на нашу добу умовляють наше право на життя; вони можуть це право закріпити, але й можуть його й перекреслити. Право на наше життя масмо вибороти собі самі. Масмо скласти іспит нашої зрілості. І як учень, що перед ним стоїть недалекий іспит, має своїх учителів, і ці вчителі дбають про те, щоб він цей іспит склав, так і наш народ стоїть в обличчі історичного іспиту, а його вчителі, що мають його підготувати — це ніхто інший, як наша українська інтелігенція. Це є перший момент, що його не можна легковажити — в часі великої напруги духовного відчуження й духовної реакції маси. В сучасній добі масмо до діла із стихійною силою маси, а цю стихію можна вжити розумно на добро, або оставити її без догляду, без керми, без твердо закладеного ричища, на те, щоб вона рвала греблі та спричинила руїну. Треба виховників мас, треба таких учителів, що зуміли б стихійну силу владати в струм одного окресленого ричища. Треба в напругу почувань і напругу дії увести розумний зміст. І це може зробити саме наш інтелігент, на якому він не стояв би становищі — чи душпастиря, чи вчителя, чи урядовця, чи члена керми українських комітетів. Для кожного з них існує широке поле розумної і шляхотної роботи. І хоч кожний з цих керівників суспільного життя має виконувати свої службові окремі завдання, то поруч них він мусить бути тепер і вчителем і виховником маси.

При цьому треба взяти на увагу і другий момент, що його визначає типова структура (будова) української нації — це є її односторонність. Незавжди в нас справжнього

холопа-раба та справжнього пана, що мали б різні, ворожі собі інтереси, як наприклад у москалів. Всі ми одне — і маса, і керма, і такими ми вийшли із сумерків передісторичного нашого шляху. Цей стан це — наше щастя, бо в ньому криється наша сила, але він накладає на нашу інтелігенцію обов'язок бути старшим братом для кожного члена з маси, але не його деспотичним володарем, що його химер не може зрозуміти ця маса, і від якого вона мусить відрізнитися. З цього становища випливає обов'язок бути для тієї маси ширим, беззаинтересним опікуном. Шляхотне становище опікуна маси дасть українському інтелігентові не тільки почуття сповненого обов'язку, але й любов маси — цього меншого брата, що його — за словами генія нації Шевченка — має обняти старший брат.

Бути рідній масі вчителем, виховником і опікуном, це головні обов'язки української інтелігенції. Поруч цих існує ще друга низка обов'язків, що мусять попередити перші, обов'язків, які дали б цій інтелігенції право, отже неначе диплом на щойно окреслене почесне становище в народі. Це обов'язки, що мусять попередити перші, це обов'язки супроти себе самих. Українська інтелігенція мусить себе саму раніше виховати. Вона мусить бути спроможна на повну посвяту й саможертву, включно до заперечення своєї власної вигоди: вона не може бути егоїстична. Серед неї не може бути типів, що безтурботно ждуть на розвиток подій, що їх „хата з краю“. Українська інтелігенція мусить жити не тільки в гущі національних зашкавлень, але в гущі потреб і болів маси. Поза цим вона вся мусить мати ясно окреслену мету, до якої прямує, вона мусить мати ясно окреслені засоби і середники, що нею масмо цю мету здобути. Врешті вона мусить бути дисциплінована, як старшинський корпус доброї армії, серед якої немає ні одного офіцера, що думає не слухати наказу своєї команди. І як послух командантові не ганьбить, але підносить старшину шляхотно гордого із свого становища, так і послух провідові мусить бути для українського інтелігента питанням його особистої вартості.

Зовнішні передумови такого становища української інтелігенції як виховників учителів і опікунів маси існують. Це є легальна можливість розумної праці для власного народу і своя рідна керма українського життя — Український Центральний Комітет. Від широти волі українського інтелігента залежить, чи візьме на себе цю омовлену вище почесну роль супроти маси, чи гнилою колодою залаже на шляху життя й розвитку нації.

Японський похід в Китаю

Японська офензива в Китаю набирає щораз більшого розмаху. В провінції Чекіанг здобуто місто Чучав та знищено 15 китайських дивізій, що билася на тім відтинку. В провінції Кіангсі японські війська йдуть вперед в західнім напрямі. На цім відтинку фронту японці мають проти себе 40 тисяч китайців. Добича за час боїв

вносить 7 мотодів, 15 легких скоростріль, 634 автоматичних крісів і інших воєнних матеріалів. В останніх днях травня та на початку червня японці затопили 4 алявські підводні човни: в Токійській затоці, в проливі Ліншотен і на полудневий захід від японського острова Кіютйю.

Протест французького уряду

Уряд у Віні склав таку заяву: Інтерес Англії вимагає утворити більшовицькому партнерові Ілківі другого фронту. Для того Англія сприяє своїм летунським атакам на колишнього свого союзника, сьогодні розбросаного та не адатного до оборони. Поступовання англійців зовсім не випливає з воєнних прав, але є радше організованою системою збірних і індивідуальних воєнств. Тими воєнствами — додає Французька преса, Англія хоче за-

маскувати численні свої поразки у всіх частинах світу та зробити надію більшовицьким. Коли ми перед двома роками потерпіли більшу невдачу — више паризький „Матен“ — переможець не поклав руки на наших кольовіях, не зажадав наших морських баз та залишив нам флоту. Тепер наш колишній союзник — Англія використовує нашу слабкість, щоб відібрати від нас наші далекі посілости.

Швайцарська „неутральність“

Щоб перекопатись, як на ділі виглядає швайцарська неутральність, вистарчить переглянути пресу Швайцарії. Більшість газет займає до воєнних подій становище більше англійське, ніж це діється в Англії. Вистарчить якийсь американський гумбуг чи советська брехня, а вже ціла преса трубить про це на весь голос. Нечисленні часописи, які намагаться завести позитивне становище до нової Європи та усвідомити

громадянам історичний біт Європи з більшовизмом, а саме, що цей біт ведеться за швайцарів, визнають великих переслідувачів та дуже часто бувають заставлені кілька місяців.

Така заборона виходить звичайно від відділу преси та радій при штабі армії. Натомість відпирється пресу советофільську, яка щоденно прямо звеличує більшовицьку. За це така газета дістає іноді легке напіння.

АМЕРИКА НЕВДОВОЛЕНА ФІНЛЯНДІЄЮ

Остання гостина Адольфа Гітлера в Фінляндії викликала невдоволення в американських кругах. Рузвельт цілий час ще надіється позискати Фінляндію як союзника. Це є головна причина, чому Америка не вивонила Фінляндії війни. Потолоски про советсько-фінські переговори розповсюджувала Америка. Рузвельт бажав би собі гаряче, щоб Фінляндія перейшла на сторону Англії і Америки, бо тоді можна б

у Фінляндії висадити військо та в суші зааткувати німців у Норвегії.

Протижидівська вистава в Загребі.

У Загребі закрито протижидівську виставу, яку була організувала хорватська пропаганда. Протягом одного місяця цю виставу оглянуло 45 тисяч осіб, переважно робітники та селяни.

Жидівська зірка у Франції

У зайнятій частині Франції жиди зобов'язані носити від 7. червня н. р. на раменах жидівську зірку. Паризька префектура поліції визвала всіх жидів зголошуватись до 6. червня у поліційних комісаріатах, де даватимуть їм жидівську зірку, як відзнаку. Те саме торкається території Бельгії та північної Франції, що стоїть під німецьким військовим управлінням. Ці зірки зроблені по зразку, який обов'язує жидів у Німеччині. Крім цього жиди у Франції носять на раменниках веревки з

нависом „жид“ у французькій або фламандській мові. (тп)

Жидівські кіна в Парижі.

Після того, як у Франції жидів заставлено носити жидівську зірку, вжито ще й дальших заходів для відокремлення жидів від арійського населення. Незабаром у Франції заведуть спеціально призначені для жидів ресторани, кіна та театри. (тп)

Дотепер 750 тисяч глядачів на виставі „Советський рай“ в Берліні

Понад 750 тисяч глядачів відвідало досі виставу „Советський рай“, яка існує в Берліні. Цю виставу відвіду-

ють безупинно такі маси глядачів, що вона продовжена до 1 липня н. р. (тп)

Звідомлення Верховної Команди

З Головної Квартири Фюрера 10 червня 1942 р.

Верховна Команда Збройних Сил повідомляє:

Перед Севастополем взято в завязках бою та при співучасті летунства дальші укріплення твердині. Підчас місцевих бойових дій на південний схід від Ільменського озера знищено за час від 3 до 6 червня 483 ворожі танковики. На фронті Волхова сконцентровані ворожі наступи проти одного мостового причілка заломились об хоробру повстану залози. Вони знизили в бою близько 8 і 9 червня 24 танки.

В Північній Африці також вчора проходили завязки бою. Ворожі протинаступи відбито з втратами для ворога. Летунство заатакувало минулої ночі портову околицю Грейт Ярмесу бомбами важкого калібру.

Підводні човни затопили на американських водах 8 торгових кораблів ворога, разом на 41 тис. тон водоністоти, один патрульний корабель та ушкодили дальші торпедоми один великий торговий корабель. Біля канадських берегів через обстріл артилерії затопили 2 рибальські судна.

Подорож французького генерала на Мадагаскар

Політичні вола в Віші ласковий комунікат, що його видав державний секретар летунства. Цей комунікат говорить, що шеф генерального штабу французьких повітряних сил генерал Роматет вибрався в цих днях в інспекційну подорож до французької північної Африки.

Ця подорож пригадує сміливий лет, що його відбув колишній б. секретар для волюнтарних справ адмірала Платона до Джібутті. Рівнож і тоді урядові чиновники подали тільки до відома факт повороту адмірала, однак не подано шагали перед тим про його виїзд.

У Віші розгублюється тепер у допислах куди властиво міг виїхати генерал Роматет, при чому найчастіше висказується здогадка, що він міг виїхати на Мадагаскар.

Американські плани в Африці

Плани Америки стати сильнішою потугою в Африці — не нові. Ще такого року в африканській Лібрії появилася ціла маса американських фахівців та інженерів, яких діяльність сягала значно дальше, як на це мали дозвіл. Головним їх завданням було передовсім приготувати відповідно західно-африканські пристані для американських комунікаційних валок та розбудувати комунікаційні і летунські бази. Ще тоді, коли Америка була „неутрална“, значить не вела іще відкритої війни, існував план розбудувати вперек Африки комунікацію, щоб таким чином могли показати загрози позиціям на Близьким Сході. Ця дорога через африканський суходіл мала незвичайно скоротити морську дорогу поза надбудованої кінцею Африки. Роботи на будову дороги вже почалися. Ця дорога має вести з Лібревіль (порт в Гвінейській затоці) через Камерун до Чадського озера. Звідтіля в північно-східнім напрямі пустинню до місцевості Картуму в Єгипті над Нілом. З Картуму до Массави над Червоним морем. Роботи розпочато шумно, рекламуючи її велике стратегічне значення. Але пропаганда замовчує всі труднощі, зв'язані передовсім з великанським простором, ще й до того пустинним. Наприклад, віддалення від Лібревіль над

морем до першої більшої стації над Чадським озером виносить біля 1500 км., а знову ж дорога звідсіля до Нілу матиме яких 2.000 км., знад Нілу до Червоного моря 800 км., а звідсіля до Суєзу 2.000 км. Зокрема на великі перешкоди натрапить будова дороги відомж Конга по через тропікальні ліси. Цікаве, що французький комунікаційний уряд не відмовив в тім своєї помочі Америці, а навіть перейняв на себе обов'язок мілітарної охорони частини цієї дороги. Дійшло навіть до того, що військові частини французького генерала в цім районі старались викликати занепокоєння на південно-лібієйській границі. Щойно полява німецьких літаків над Чадським озером в самім почині знизила всякого роду почини. 1.000 км. дороги від моря в напрямі озера Чада вже в будові. Так само біля 500 км. від єгипетської границі в південно-західнім напрямі.

Але такі найбільшою труднощами в майбутньому постачанню воєнного матеріалу буде брак відповідної кількості кораблів, яким весь матеріал мусить проплисти тисячі кілометрів морем (з Південної Америки до Лібревіль 4 тисячі кілометрів, з Північної Америки 5.500 км.). Великий брак кораблів по стороні альянтів не дозволить їм здійснити цей африканський план.

Радіовисильня вільного Єгипту

Якесь радіовисильня, що надає арабськи та називає себе „Радіовисильня вільного Єгипту“ звернулось останньо з закликом до єгипетської молоді, щоб вона стала до боротьби за свободу Єгипту. Щоб така боротьба могла успішно проходити, радіовисильня визнає всіх єгиптян до співпраці та тісного об'єднання. Тому визнається, щоби при поздоровленні уживати форми: „Хай живе Єгипет і король!“

Дальша частина заклику була звернена проти Англії. „Єгиптяни, об'єднуйтеся, ставайте в ряди, виступайте, де можете, проти снілого ворога! Ви його поконаєте, бо дотепер на всіх фронтах він має самі невдачі. Боріться проти цього ворога, бо це одинокий ворог всіх арабських народів. Це він привів до упадку нашу незалежність та потоптав ваші права!“

ПОЇЗД БЕРЛІН — КИЇВ

Від якогось часу вже є сталий розклад залізничного руху між Німеччиною, а зайнятими східними просторами. Одно з найдалших получень, це є лінія Берлін — Київ. Денно їдуть дві пари поїздів. Час їзди виносить

38 годин. Поїзди їдуть через Варшаву-Доблін-Люблин-Холм-Ковель-Рівне-Здолбунів-Житомир. Подібне получення йде з Кенігсбергу до Києва через Берестя та Ковель. Їзда триває 28 годин.

Нові японські атаки

Японські воєнні морські сили заатакували острови Алеуті та острів Мідвей. Воєнні дії проти Алеутів ведуться дальше. Підчас бою біля острова Мідвей затонуло два літаконосці Злучених Держав Америки. Японці втра-

тили один літаконосець, другий зазнав ушкодження.

В наслідок японської офензи в Китаю останньо японські відділи окружили і відтяли 30.000 воїнів армії Чункінгу.

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

НА УКРАЇНІ ЙДЕ ТЕПЕР ОЖИВЛЕНА РОЗБУДОВА КООПЕРАЦІЇ

В Україні розбудовується тепер кооперація на нових засадах. Кооперація в Україні щораз більше охоплює міста та села. Наприклад в житомирській області заложено досі 664 сільських кооперативів. Крім того планують заложити ще 515 кооперативів. Житомирська кооперативна десяти фабрик мінеральної води, дві фабрики ковбаси, дві фабрики шкури та 24 пекарні. Кооперація в цій області залучає досі більше як 40 тисяч членів.

ВІННИЦЬКИЙ ІСТОРИЧНИЙ АРХІВ ПРИСТУПИВ ДО ПРАЦІ

Вінницький обласний архів, який має значні історичні скарби, був частинно знищений більшовиками перед їхнім відступом. Троєма аж довгих місяців, щоб привести до ладу та впорядкувати те, що більшовики не встигли вивести з собою, чи знищити. Вкінці, перед кількома тижнями архів почав працювати знову, згуртовуючи біля себе знавців і дослідників старовини, які з енергією вийшли до праці впорядкування різних підвідділів та ділянок архіву.

КАТЕРИНОСЛАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВІДНОВИВ ПРАЦЮ

Катеринославський університет, заснований ще на української влади, відновив свою працю. Це мабуть єдиний під цю пору університет на Україні. За часів більшовиків називався він Інститутом Народної Освіти (ІНО). В університеті засновано тепер ще дві української мови й літератури: це переіменовано катедру московської мови й літератури на катедру словянських літератур.

ТЕАТРАЛЬНЕ ЖИТТЯ НА ПРОСКУРІВЦІНІ

Міський Проєкурівський театр виявляє велику діяльність. На против останніх трьох місяців поставив він цілу низку п'єс. Як серед поставки мали величезний успіх. Найбільшого признання здобув одноактний етюд „В Україні сльоза не стало“, що його публікує сирійська газета, за великим підписанням. Душею Проєкурівського театру є його мистецький керівник п. Губівський і балетмайстер п. Кліменко.

Успішно працюють теж і деякі села проєкурівського району, які мають свої власні сільські театри, що виставляють так у себе, як і околиці побутують а українського життя. Найбільший успіх має місцевий театр с. Гнатовець, у межбізькому районі.

УЧОВІ ЗАКЛАДИ НА ВОЛИНІ Й ПОДІЛІ

Після деякої перерви почали знову працювати школи на Волині й Поділлі. У головної мірі — на середні спеціальні школи: торговельна, ремісничі, школа домашніх господарок та інститут з відділами: педагогічним, агрономічним, медичним, ветеринарним, механічним. Школи т. зв. десятирічні не поновлені. Бо в свій час себе не виправдали. Майже всі ці школи розташовані в Камілиці Подільському, де крім них знаходиться ще курси землеробства-садівництва в одній школі і дворічню програмою навчання.

Клевер Шандор - Далевський

Перший хорватський часопис

(Докінчення)

— Країна вора, щоб число було вже готове! — закликав Юрій Церович.

— О, це заскорю, але за яких кільканидять хвилини чей же його вже побачимо! — відповів Гай, забуваючи в ту мить, що з самим видруккуванням часопису не все ще зроблено.

— Ось тут! Ось тут! — пролунав враз у дверях навіс-херувимський голос молодого Павла Котроманіча.

Високо в повітрі держав юнак вогне ще число часопису: а що він був зворушений, то жмут „чирівників“ вилетів йому в руц: на збиту збожядку молодих ентузіастів, що оточували молодця, падали білі листки задрукowanego паперу, наче білесенькі голубовані, зовсім так, як би полва св. Духа.

— Ось тут, ось тут! — виривався з усіх горлянок вестерний оклик. Кошикий ухилив рукою один чирівник часопису, щоб відвести його до гара-

чого обличчя на покласти молодий, гарячий поцілунок на першому хорватському часописі.

— Ось тут! Ось тут! — розлагалися ще раз оклики, однозвучні зворушенням і відчуттям. При цьому в кожній очі заряснівся слюзом, славнов та блаженнов слюзом. В ту ж мить онинилися всі ті двадцять, чи тридцять голів у спільних обіймах, а понад усіма головами високо підносилися гарна й мудра голова Гая.

— Браття! Пропоную, щоб ми перше число нашого часопису занесли першому та найславнішому передлатинкові, нашому дідуєві Янкові... — бликнув Гай.

— Мудай живе граф Янко! — загремів у світлиці та й усі, скільки їх там було, хотіли нести графові часопис.

— Чи в пору прийшов я? — озвався нараз на порозі старечий, але кри-

кий голос графа Янка Драшковіча. Всі оглянулись на нього й у ту ж мить обокучили його всі: подаючи йому часопис, кожен змагався поцілувати ту чесну хорватську руку.

А дідуєв велетень узив до руки часопис із тим же молодечим зворушенням і з тими ж майже дитячими, святими радощами, що й усі ті молоді люди. Мусів підняти руку до очей, щоб утерти слюзом радощів, а після того став до молодих людей говорити:

— Погляньте, діти, що може зробити витривала воля, а з нею й братня одностунність. Ей, ти, синку Павле, як ти перед чотирма ще роками міг ілякати, саме в час, коли „у віковичне море знов один рік щасливо внило“, а сьогодні, ось не треба вже страху, щоб колинебудь хорвати могли втратити свою мову. Сьогодні можемо бути певні, що „буде високо стояти ця наша хорватська кралевина“. Тепер ми її пробудили й на будуче мусимо вітчно додержати перед ёвою душею святу заповідь: „Тобі, батьківщино, посвячуємо кожну хвилину свого життя“. В

цій нашій любові ми до цього нашого патріотичного кола, закликаємо всіх хорватів! Як це вдасться, тоді богиня перемогі завжди буде з нами!“

Коли дідуєв скінчив слова своєї щирої, безпосередньої, імпровізованої промови, вирвалася з найтайніших глибин молодих душ вихром у спільному подиві улюблена пісня: „Ще Хорватія не вмерла“!!!

Сніваючи вийшли всі зі світлиці. Надворі світанок уже зимовий день. На ясном, холодному небі січневого передранку топилося в червоному морі заграви царство нічних зір. Тільки одним-одна зірка високо на сході блистала ще ясним світлом і своє дівоче тремтіння посилала далекий землі.

— Це наша зірка на небі! — гукнув Гай і показав рукою на зірку.

Всім заволоділо почуття вірності, щадуховленості й підвищеного, святкового настрою, наче б у ясній вірності бачили всі насліддя самого божества. А в дунах їх говорило все, що для рідного краю й народу надійшла вірниця кращих часів.

Переклав Горнло Заклинський

ГІГІЄНИЧНІ НЕДОСТАЧІ НАШОГО СЕЛА

«Як що виджу, так і пишу». І дійсно, щоб духовно сторінки — культури да- ної одиниці, чи загалу, також матерія- льні умовини сірої буденщини відіграють певну роль у суспільному житті лю- дини. Та в нас на матеріальну сторін- ку майже не звертають ніякої уваги. Мало на увазі не матеріальний добро- бут, чи злиди — високу чи низьку жи- ттєву міру, бо тепер у війні під тим оглядом живеться як можеється, а не як хотілося б, але думавмо про підстави гігієнічній стан в буденному житті нашого громадянства взагалі, а села зо- крема. Є в нас одиниці, а навіть села та околиці, що в них під тим оглядом ідеально, як це згадує Шевченко — «са- док вишневий коло хати», бо дійсно... таке здавалося малознаке урядження городя коло хати, або подіра є від- битою гігієнічного стану не лише лю- дини — її організму, як такого, але та- кож її способу життя взагалі, як також членів рідні та цілої господарки. Та є в нас, нажалі, навіть цілі села, у яких цей вишній вид та зв'язані з тим гі- гієнічні умовини мають багато до по- бажання. Звичнім від подіра. Гній не- опорядкований, розгреблений на подірі, дуже часто на приналежним місці зле- жений під вікнами хати, або близько студиї. А про гнійку і не згадує. Бу- ває не раз і калабаци серед подіра. А наездки — помилуни господарські втрапи — заневищення аномікальним випарам повітря та добре пристано- вленні для розмноження різних хоро- бових бактерій. Це все не лише пе- речить примітивним вимогам гігієни, але підіриває також здоровля людини. А в хаті — вікна просто цвяхами при- біліті та підчас найкращої літньої со- лонної погоди не відчиняються. Не відчиняється також для провітрювання кімнати — двері. У хаті такі — свіжі, навіть міській людині, що привикла до свіжого повітря, просто не сила навіть встати довшу хвилину, бо відчува- єтьца не то брак свіжого повітря, але деяке задущинний сонух. Автор цих рядків переходив недавно одним селом в Станіславові в напрямі Солотвини та на 50 господарств, оскільки 10% бачив з відчиненими вікнами, і то тоді, коли господарі були вдома. Постіль — по- дущка, себто їх підшівка та простира- ла. — ті що на них сплять, а не ті я- кими стелять на дів'я ліжка, під гігіє- нічним оглядом також не в порядку. Зі стінами децю гігієни. Та з дозвіком по- дібно як з іншими дрібними уряджен- нями «в лавиці, стілець, парок (кре- дель) і інші, також не гігієни. З ними — в їх численням виступається подібно, як з біденням стін, які обов'язково два рази в рік — перед Великоднем і Рід- ниними святами біляться. Розуміється, що до всіх цих хатних уряджень не можна підходити так, як до упорядко- вування стін, бо вода не має такої ви- тривалості та дисинфекційної сили, як вапно, але раз на кілька місяців певні встартає для послуг гігієни. Також з гігієною власного тіла — головою рук ніг не все в порядку. Бо що гірше,

трапляються навіть випадки розмножен- ня різного роду насікомих — навіть за- вошвилення. Або звичай їсти в одній мисці всім рідні, чи черпати горнятком воду з коновки, зам'єсть воду до горнят- ка наливати. А в стайні хоч є вікна, то пошатки внутрі повно науштиння, порохів та інших брудів, разом з залежаною в гної худобом. І в такій стайні доїться корова та дуже часто споживається сире молоко, а з ним всякі хоробливі зародки. Найгірше те, що свідомі інтелі- гентні одиниці, що перебували в куль- турнішій оточенні — між ними навіть бувають з високою освітою, в засаді за- мість підтягати загал до себе, самі в більшості до нього знижуються. Лише подекуди цей гігієнічний вгляд хати відбивається від загалу. Поватим, спра- вля урядження подіра та стайні, а на- вить особистої гігієни — потонають у темнім морі сірої маси.

Це нездорове, валокове у деякого в нас лвище — хоч би це було в мінімальних

случаях лише по деяких селах, чи хоч би по деяких господарствах даного села, то все ж таки привносить нам подвійну шкоду. Впливає не тільки відемо, а по- декуди навіть шкідливо на усунісблен- ня людини а також на адоровля. В до- датку понижкує нас в очах зовнішнього світа, який дуже часто зверхніми фор- мами буденного життя міряє також культуру і суспільну, а навіть націо- нальну вартість даного села. Це все не є «сплетні», тим більше очернювання, ані уроне розумовання чи узагалюва- ння на підставі недовірих рідких випадків, про які пишеть, але це факти подані для добра нашого селянина, про них кожний може сам переконатися, ко- ли зайде до першої літньої хати, по де- яких, азначую, селах. З цим всім треба негайно почати боротьбу через загал- но-освідомлюючу акцію, а де треба то й при допомозі урядових зараджень, не виключаючи, коли буде потрібно, навіть притосовування певного роду санкцій.

ГОСПОДАРСЬКИЙ КУТОК.

Що робити в червні

Викінчити повністю сівбу. Під оконо- вини та городовиною не допускати до засорювання землі. Не закладувати учасної шарівки та проривки буряків, кукурудзян та інших. Нищити буряки на всіх культурах. Ловити на дошку чи текстуровий папір, намазаний дегтем (від воів) земну блоху з капуста, помідорів і т.д. Підгноювати городовину та оконови розрідженою гною.

Полити гній водою, щоб не заси- хав. Закладати з буряків та інших гос- подарських відпадків купи компостів. Подбати про добрий збірник на гною.

Збільшити кількість свиней, яких можна добре і дешево вигодувати мо- лодою конюшиною, люперною, молочієм чи кропивою.

Висушувати кропиву на зиму для го- ділі курей.

Конюшину призначену на насіння скосити ще перед цвітом, всю іншу в часі повного цвіту. Косити трави, як будуть в повнім розцвіті — не пізніше, щоб мати багате в кормові складники сіно, та ще й отаву. По косовині дуки поборонувати, а також конюшину. Мо- кри сушити отвертими ровами.

Перстенець-канинку на горішній часті конюшини скошувати низько і нищити. Якщо є вона на долішній частині, то це місце ще переорювати, згідно пере- копувати.

Дерева, що зародили ще раз підно- ти. Нищити гнізда гусеняць, скроплю- вати дерева 1% бордоською рідиною, або 2% каліфорнійською течією.

Слідити за річкою. Подбати о запосо- вих западнених маток, яких прихова- ти на осінь, або навіть на весну. Змі- нити старих маток.

Як нищити земну блоху

Земна блоха—це язва, що місцями май- же зовсім нищить капусту, помідори, лен і ін. Нищити її так: твердий — текстуровий папір завиваємо в трубку — намауємо із середини дегтем — (шмір, мазь) від воів. Цю трубку вкладаємо на землю, на рослину, яка ошніється в середині намазаної трубки. Рослину порушуємо паликом та цим способом наганяємо блоху наверх. За одну годину легко перейдеться у цей спосіб 150 корців капуста чи помідорів. Досвід зроблений Станією Охорони Рослин на полях філії «Сільського Господаря» в Делатині виказав, що з одної родини вилуцється за кілька хвилин 50 шт. блох.

Подібно можна нищити блоху і на більших плянтаціях, помазуючи дегтем дошку з однієї сторони, та перетягаючи цю дошку по поверхні рослин.

ДОПИСИ З СІА

СЕЛО ЖИВЕ

Невелике село Дрогомирчани начи- сляє всього 1300 мешканців та є відда- лене на 7 км. від Станіславова. По дво- хлітнім кошмарним сні, збудилося і ожи- ло іншим життям.

Зараз по втечі большевиків люди по- чали організувати громадське життя. Відновили свою діяльність читальня «Просвіта», тепер читальня УОТ. Всі давні члени «Просвіти» відновили своє членство та вписалося в члени ще ба- гато нових громадян, головню молоді.

Тепер культурно-освітню працю в селі веде голова читальні УОТ п. В. Гробель- ний, який присвячує цьому багато часу й труду. При читальні діють два само- діяльні гуртки: співочий та драматич- ний. Співочий гурток під керівництвом місцевого вчителя п. М. Оршука дав ряд концертів інтензивно працює теж драматичний гурток, який відіграв на своїй сцені ряд п'єс, як: «Пошались в дурні», «Квів наш», «Козачка» та «Сва- тання на Гончарівці». Під цю пору ді- яльність цих гуртків є обмежена з тої причини, що на полі почалися весняні роботи.

До самої домівки приємно зайти, бо вона має гарний та естетичний вигляд. Вечорами проводиться тут голосне чи-

тання газет. В селі організовано теж Тіловиховне Товариство, в яким молодь має можливість спортово розвиватися.

Відновив теж свою діяльність кружок Т-ва «Сільський Господар», який має вже немале число членів. Голова круж- ка п. Осипів вистаріває для членів на- сіння, так що це уможливило багатьом господарям засіяти решту поля, яке без ніякої помочи стояло б облогом. Одначе ширшої діяльності кружок не проявив. Варто б було, наприклад, організувати при кружку самоосвітній господарський гурток, в якому могла б молодь вчити- ся раціонально господарити. Про це чо- мусь провід кружка не подбав.

Дальше, заходами мужа довіря п. Г. Лукача та при допомозі УОК в Стані- славові, організовано в селі кухню для голодуючих, яка видає що тижня коло 270 обідів по дуже низькій ціні, а то й безкоштовно.

Дня 25-го травня п. р. громадяни села Дрогомирчани склали в найбільшій по- шани свої голови перед тинами тих, що «душу свою віддали за друзі свої».

Вся праця в селі вказує на те, що село не спить, а живе в працює. Варто щоб і інші села брали собі з нього приклад.

СЕЛО СПИТЬ

Містечко Лисець, що положе не да- леко м. Станіславова, за Польщі нале- жало до найбільш закладених місце- востей. Воно не проявляло тоді майже ніякої культурно-освітньої праці. Була читальня «Просвіта» тільки животіла. Ніхто з громадян не цікавився ніким національно-культурним життям. Не бу- ло навіть своєї кооперативи, лиш філія

кооперативи с. Іванківки. Лисець спав «блаженним сном»...

За большевицької окупації Лисець стає районним центром і прибирає ха- рактер жидівсько-московського містечка. Іно вулицях бриніла тільки жидівська або російська мова. Багато громадян і так мало свідомих, цілком зледащили, ходили самонас та зашвались.

Думалося, що по втечі большевиків, люди пробудяться з того нездорового сну, що шчнетесь якась жива праця, одначе містечко всіма силами старалось і старається зберегти «давню традицію». Існує вправді читальня УОТ, головою якої є п. Мазур, однак вона своєю пра- цю далеко відстала від читалень по інших, навіть малих селах. Сама чи- тальня УОТ має дуже гарну і простору театральну залю, обширну світлицю до читання і гарну й багату бібліотеку — словом, всі дані на те, щоб проявити хоч трохи якоїсь діяльності.

Аж сум збирає того, хто побачить, що домівка читальні звичайно зачинена та ніхто до неї не заходить. Порох прина- дає книжки та інструменти, з яких можна би зложити гарну дуту оркестру а люди ходять по вулицях та й байди- кують. При читальні нема ніякого гурт- ка. Кажуть, що був «драматичний гур- ток» але тепер розлетівся, бо нема кому його провадити (?), хоча в Лисці є до- волі вчителів і інших інтелігентів.

Цільніші громадяни Лисця, як напр. п. В. Остаєв, М. Остаєв та дир. Со- кирчук є безрадні супроти загальної сплячки, яка опанувала село, хоч роб- лять, що можуть. Заходом п. Остаєва організовано в Лисці дитячий садок на 60 дітей, а для голодуючих створено народ- ну кухню, яка видає щодня 290 обідів.

Громадянам Лисця вже найвищий час покінчити з тою байдужістю і ліни- ством, щоб не вкритати соромом себе і свого містечка. Перед кожним з нас багато праці. Треба організувати в Лисці при читальні УОТ самодіяльні гурт- ки, покликати до життя дуту оркестру, завязати Тіловиховне Товариство, виі- ці, беручи під увагу різничий характер містечка, кружок «Сільського Господаря». Коротко, час уже збудитись зі сну і вст- тись до праці.

Зі спорту

Референтура Тіловиховання УОК повідомляє, що всі спортові кому-ікати поміщуватимуться в «Станіславівському Слові» і їх уважати слід офіційними. У зв'язку з тим вказується всім УСК і УТК передлачувати часопис «Стані- славівське Слово».

Референтура Тіловиховання УОК

Відділ дисципліни і судівництва. Референтура Тіловиховання, на внесе- ння Відділу Дисципліни й Судівництва, рішила: 1. Дати догану Проводу УСК «Буй-Тур» і УСК «Заграва» за несвое- часне доствавлення змагових карт. 2. За вилучення своїх дружин із фінаду блис- кавичного турніру в дні 7 червня 1942, відсунути від проводу УСК «Хортиця» і УСК «Вихор» — Ямниця, а саме: а) п. Білика Якова (УСК «Хортиця») на 6 місяців від активної участі в усіх ді- ланках спорту; б) п. Дейчаківського Ан- тона (УСК «Вихор») на 6 місяців від проводу УСК «Вихор» та судівництва, а валишити йому право участі в розгри- ках як звичайного змагуна; 3. Покарати п. Федьшку Володимира (УСК «Загра- ва») двохтижневою дискваліфікацією за неспортову поведінку на змаганніях «Вихор» - «Заграва» в дні 7. VI. 1942 р. (від 9. VI. до 23. VI. 1942 р.). 4. Дати: а) п. Урекому Едвардові (УСК «Заграва») строгу догану за образливу поведінку судді після змагань УСК «Заграва» - «Буй- Тур» у дні 31. V. 4) п. Бурачківському Богданові УСК «Черник» за неспортову поведінку супроти судді на змаганніях УСК «Черник» - УСК «Прут» у дні 7. червня 1942 р.

Референтура Тіловиховання УОК

Виховне значення дитячих садків

Дитячі садки мають невичайно ве- лике суспільно-виховне значення.

Впершу чергу вони дають добру опіку, бережуть дітей перед нещасли- вими випадками, каліцтвом, а то й смертю від колієсама воя чи авта і іншими нещастями, нпр. від вогню, що так часто спричиняють малі діти, зали- шені без опіки.

Дитячий садок засіває в душах ма- лых дітей перші, а тим самим найтри- валіші зерна любови до Бога й Бать- щини, вчить культурного поведіння, чистоти, пошанування й послуху бать- кам та старшим. Садок береже дітей від шкестті, від зараження злими на- звицями, укжаванням поганих слів, прои- вання, а то й від привички до крадежі, бо ж відомо, що те дитяче минкування по чужім городях, чужих садах, то перша наука злодієвства. Вікниці, що дуже важке, садок дає дітям здоров'я. Садничка дає в першу чергу про чистоту дітей, зважає, щоб дитина бу- ла чистенько ввита, вкунана, вчеще- на, щоб перед їдою все мила чистенько руками. В телу погоду водить дітей до кувелі. Поруч чистоти дитина потребує сонливого світла та чистого повітря. Щоб лати доступ світла до тіла дити- ви, діточка в садочку в телу соняшну погоду бігають, граються цілий день на свіжому повітрі. Соняшне проміння, озалю- ючи тіло дитини, гартує його, робить відпорним на всікі вохути, помаже пошубитиє крижуків (рахіту), нахилу до туберкульозу (сухит), до золотухи і т.д. Через те, що дітя замість на вулиці в

порохах, бавляться в садочку на віску чи мурані, дихають чистим, здоровим повітрям. Велику вагу має теж здорова, свіжо зарена, правильно подана їжа. Тим способом малі діти за діто в са- дочку набирають сил і здоров'я на ці- лий рік, а то й дальше життя.

Дитячий садок дає отже великі, все- сторонні ширветі нашим дітям. Німець- ка влада, що так дуже виклється у себе дитвором, їде на зустріч закла- данню дитячих садків у нас. Тож обо- в'язком кожного села є подбати, щоб в ньому не бракувало неї найкращої опіки над дитиною. Треба заздалегідь якнайкраще підготуватися до нього. Отже в першу чергу вистаріває про відновідне приміщення, виніувати його у все, чого потреба. Постарати й від- повідне приміщення для саднички та харчі для неї. Дітям теж муситьє за- певнити щоденно звичайний, але здо- ровий харч. В садочку повинні знайти- ся всі діти, отже і тих батьків, що мо- же не мають в чім направити дитинку до садку, ані чим за неї заплатити. Та- ким потреба допомогти спільними си- лами.

Ще одне важке й важке завдання для садочка повинно виконати діноц- тво діти для здоров'я потребуєть сві- жого городовина. Тому біля кожного садка повинні бути клантик землі під городень, а діноцтво повині о його обов'язки обесити й гарно спільними силами обробити.

Таким способом причиняють до цьо- го, щоб малі діти набрали якнай- більше сил і здоров'я (ти).

НОВИНИ

12
ЧЕРВНЯ
1942

СЬОГОДНІ —
П'ЯТНИЦЯ: Прев. С. Ісук.
ЗАВТРА —
СУБОТА: Сотр. Б. М. Н. П.
ПІСЛЯЗАВТРА —
НЕДІЛЯ: Черв. 3 по С. Ю.

Справлення похибки. В попередньому числі нашого часопису з дня 10-го червня н.р. (ч. 55-96) п. з. «Потреба авторитету» траплялась помилка. Перший рядок «Суспільне життя є так наглядне» — треба читати: «Суспільне життя є так наладнане»... Редакція.

«Богема», солісти-балет. В доповідній нашій попередньої інформації можемо читачам подати дальші відомості про ведільні імпреси. В веділью 8 год. 14 і 19 відбудуться пєчори співи й танку. Виступить: жіночий вокальний квартет «Богема», солісти львівської опери (сопран і бас) та солісти львівського оперного балету. Поволудневий концерт призначений головню для шкільної молоді й позамісцевой публіки, вечірній головню для громадянства Станиславова. На поволудневий концерт квитки по зниженій ціні. З огляду на велике зацікавлення імпресою радимо швидко закупили квитки в передпродажі в четвер і п'ятницю в канцелярії Відділу Культурної Праці (вул. Губерніальна ч. 2), в суботу і в неділю при денній касі театру.

Перше засідання секції письменників і журналістів: Дня 9-го н.р. відбулося перше засідання станиславівської Окружної Секції Письменників та Журналістів у домашній редакції «Станиславівського Слова», на якому п. Юліан Олександр, автор драми «Жах», відчитав із глибоким відчуттям свій твір. Присутні вислухали його з великим зацікавленням та увагою. З уваги на пізній час відложено дискусію на чергове засідання секції, яке відбудуться дня 16-го н.р. Це засідання залишило по собі дуже мило враження.

Прогоулєна до Ямного. Секція Письменників і Журналістів подас до відома своїм Членам і ними запрошеним Гостям, що підготовали прогулєнку в гори. Отож намічено поїхати до Ямного, де є всі можливості на те, щоб там прависно й корисно перевести час. Прогоулєнка мала би відбудуться в днях 20 і 21-го н.р. (в суботу поволудні вїзд, лігліг в учительській віллі в Ямному, прогулєнка в неділю ранком і поворот того ж дня ввечері домів). Докладніші дані будуть подані в нашій газеті.

До відома батьків переселених дітей. У зв'язку з акцією переселення дітей дуже багато батьків вибирається особисто в далеку дорогу, щоб відвідати дітей та на власні очі переконатися, як живуть і виховуються їхні діти. Одне тому, що такі масові подорожі батьків у сьогоднішній час є неможливі та припинюють інші важливі праці Українських Комітетів хлібних околиць і обтяжують і так жертвених хлібодавців та опікунів дітей. — Відділ Суспільної Опіки Українського Центрального Комітету подас до відома зацікавленим батькам ось що: Досі не було випадку смерті дітей, тільки захворінь вилікувано на повних місяцях, усі діти пазагал почувуються добре, є добре відживлювані і зодягнені. Члени Українських Комітетів і делегатур контролюють проживання, вєду й виховання переселених дітей на місцях. Неважко від цього всі батьки одного села можуть делегувати одного мужа довіри, який відвідає всіх дітей одного села та привезе всім батькам віст, ли та, і побажання від дітей. У тій цілі Делегатурі і Комітетам, що прийняли дітей вєдво доручення зладати негайно точні

списки дітей, приміщених у поодиноких селах, та переслати їх у відписі Комітетам, що переселювали дітей, так, щоб згодані делегати — мужі довіри та батьки довідувались про місце теперішнього побуту дітей не в Централі, а в своєму Комітеті чи Делегатурі Батьки чи опікуни, що бажали б віддати дітей, зокрема сиріт і беззахисних на постійне за своїх, новим опікунам — хлібодавцям, пододуть свою згоду на пїсьмі до своїх Окружних Комітетів чи Делегатур найвізніше до кінця червня н.р.

Допомоги сиротам і помертне. З метою виконати розпорядок про тимчасове управління видалати допомоги емеритам к. польської держави і польських самоуправних об'єднань (з дня 9 грудня 1939 р. Д. Р. Ген. Губ. стр. 206) між іншим постановляється так: «До покінчення 16 року життя півсироти одержують одну п'яту частину, круглі сироти, або ці півсироти, котрих мама в хвиліні смерті того, що одержував допомогу, не могла одержати допомоги, одну четверту частину допомоги, котра належалася б удові, найменше одначе десять золотих. Допомогу виплачується теж управлінням до неї круглим сиротам та півсиротам, котрі вже в дни 31 серпня 1939 р. були сиротами. Через 3 місяці після смерті того, що одержував засадичу допомогу, круглі сироти і півсироти, котрих мама не могла одержати допомоги згідно з розпорядженням, повну допомогу, яка належалася помершому (помертне). Якщо належить помертне, вдовину й сирітську допомогу призначається щойно після трьох місяців після місяця, в котрому наступила смерть. Помертне не прислужує кривним того, що одержував допомогу, котрий загинув, або знаходиться в неволі. Квота всіх допомог, що їх маєть виплатити вдовам і сиротам не може бути вища від квоти, котру можна було б виплатити як допомогу тому, що її одержує. Інституція, що розпорядкає допомогним бюджетом може у поодиноких умовах випадках признати на внесення допомоги сиротам також після покінчення шіснадцятиого року життя. Інші особи ніж вдови й сироти, котрі покрили кошти похорону небіжчика, що одержував засадичу допомогу, можуть на внесення одержати допомогу аж до висоти півторикратної квоти допомоги, що прислужувала тому, що її одержував за сетапний місяць, якщо спадок не вистачє на покраття коштів похорону. Кошти за церковну співучасть можна звертати лиш до висоти церковних належностей за похорон другої класи, що відповідає місцевим звичаєм.

Справа ужиткування трави в ровах при публичних дорогах. Із метою охорони доріг випасання худоби та самовільне ужиткування трави в прилягових ровах є заборонєне. Справою ужиткування трави займається шляхова служба (дорожники) згідно з привісами Уряду Будови Шляхів у Станиславові.

Відповідальний редактор:
Др. Лєвтин Книжницький.

Видавництво. Українське Видавництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станиславів, вул. Лєсі Українки ч. 3 І. тел. ч. 16-58, Адміністрація й експедиція: Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. тел. ч. 18-68.

Самоучок німецької мови.

ЛЕКЦІЯ XIV.

Ich bitte dich, mein Freund, leihe mir dein Buch!
Wo ist denn dein Buch?
Ich weiß es nicht.
Suche es! Ich brauche mein Buch selbst.
Ich verliere immer meine Sachen; meine Brüder lachen meiner.

Пропу тебе, мій приятелю, позич мені своєї книжки!
Де ж твоя книжка?
Не знаю.
Шукай її! Я сам потребую своєї книжки.
Гублю завжди свої речі; мої брати сміються з мене.

Переклади на українську мову:

Meine Mutter liebt mich; sie gibt mir Nahrung und Kleidung. Der Vater kauft mir Bücher, Bleistifte, Federn, Tinte und Papier. Ich bin meinen Eltern dankbar. Warum weinst du? Weine nicht! Die Kameraden lachen deiner.

Пам'ятай! Дієслово wissen знати відмінюється неправильно: ich weiß знаю, du weißt знаєш, er (sie, es) weiß він (вона, воно) знає, wir wissen знаємо, ihr wisst знаєте, sie wissen знають; дієслово lachen сміятися (з когось) стоїть з другим відмінком: ich lache deiner сміюся з тебе, du lachst des Ernters смієшся з брата; die Nahrung (—) пожива; die Kleidung (—) одіяня.

Відмінков	Особовий займенник 1-ої особи в однині		Особовий займенник 2-ої особи в однині	
1	ich	я	du	ти
2	meiner	мене	deiner	тебе
3	mir	мені	dir	тобі
4	mich	мене	dich	тебе

Переклади на німецьку мову:

Tetka liebt mich und kauft mir oft Bücher, Perle und Oliven. Wer liebt dich und wer kauft dir Bücher? Dein Freund nicht, er lacht über dich, aber auch ich lache über dich.

Gott ist der Vater der Menschen; wir verdanken ihm alles; wir lieben ihn auch herzlich.
Das Kind ist krank. Der Arzt besucht es und verschreibt ihm Arzneien.
Was macht deine Schwester?
Grüße sie von mir und bringe ihr Zwirn und Nadeln.
Paul verliert immer seine Sachen; Kameraden lachen seiner.
Olga ist sehr artig und fleißig; ihre Eltern freuen sich ihrer.

Бог є батьком людей; йому завдячуємо все; любимо його також сердечно.
Дитина є хора. Лікар відвідує її і привисує їй ліки.
Що робить твоя сестра?
Здорови її від мене і занєси їй нитки і ігали!
Павло губить завжди свої речі; товариші сміються з нього.
Оля є дуже чєнна і пильна; її батькам радїють нею.

Пам'ятай! Der Arzt (-es, die Ärzte) лікар; die Arznei (-, -en) лік; sich freuen—радуватися, радіти, тішитися стоїть з другим відмінком: ich freue mich der Schwester радуюся сестрою.

Відмінков	Особовий займенник 3-ої особи в однині					
	чоловічий рід		жіночий рід		середній рід	
1	er	він	sie	вона	es	воно
2	seiner	його	ihrer	її	seiner	його
3	ihm	йому	ihr	їй	ihm	йому
4	ihn	його	sie	її	es	його

Переклади на українську мову:

Freund, du verlierst immer deine Hefte und Bleistifte. Mein Bruder verliert auch seine Bücher. Die Kameraden lachen deiner und seiner. Der Sohn ist fleißig und arbeitsam; sein Vater freut sich des Sohnes und schenkt ihm Bücher; die Mutter liebt ihn auch.

Переклади на німецьку мову:

Bater freut sich über dich, weil du eine fleißige Arbeiterin bist. Ich danke dir für die Bücher, die du mir geschenkt hast. Die Mutter liebt dich sehr und wünscht dir alles Gute.

Уневажнюю загублені: паспорт, довідку про праці, білу довідку і харчеву картку на ірвєнше Шольд Теодор, Станиславів, вул. Шашкевича ч. 12.

Уневажнюю повєдду Емісійного Банку в Станиславові: видку Українбанком в Надвірній, дня 1. X. 1941 р. на суму 60 зол. — на прїзвище Винярський Петро, Надвірня.

Кольпортери!
голосіться до кольпортеру
«СТАНИСЛАВІВСЬКОГО СЛОВА»
в Адміністрації — Станиславів,
вул. Адольфа Гітлера, ч. 19.
(в Українській Книгарні).

Уневажнюю загублений квіт ч. 584 243 виданий Українбанком в Богородчанах, а дня 4 9. 1941 р. на суму 202 зол. — Дядя Анне, жінка Петра, Старі Богородчани.

Уневажнюю загублену повєдду Емісійного Банку в Станиславові, видку Українбанком в Надвірній на вложені банкноти Банку Польського у висоті 946 зол. на прїзвище Іван Лилия, Нарєсвїта — Шкільний Відділ Повітового Старєства в Надвірній.

Шукаю сина Королюка Ярослава, ур. 1914 р. в Чернівцї, повіт Станиславів, арештованого большевиками дня 24. III. 1941 р., що сидів у в'язниці в Станиславові, описав пронав без вєстив. Ласкаві відомості: Королюк Микола, Чернівцї, повіт Станиславів.

ОГОЛОШЕННЯ
ЛЯШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР
лікар
ординує щєленно
в ОТИНІІ, вул. Шевченка ч. 50.

Купуємо всілякі книжки у мовях українській, польській, німецькій і інших
«УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ»
М. Самоверський
Станиславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19.

Уневажнюю загублений паспорт і довідку видану Українбанком в Богородчанах на вложені банкноти Банку Польського (100 ал.) на прїзвище Кубєє Казимир. (35(1-1))

Уневажнюю вкрадені в станиславівському ратуші документи: витяг метричний, особиста польська довідка, свідоцтво промишлєвої школи, промишлєвий диплом, свідоцтво про закінчення промишлєвої науки та 2 свідоцтва практики на прїзвище Якібчук Осип.

Уневажнюю загублені документи: метрика шлюбна на прїзвище Бодяк Параска, метрика дитяча на прїзвище Бодяк Христина і паспорт на прїзвище Веронка Броніслава.

ЯСНОВИД МАМОТ,
містєть у проповіданні життєвих вєдєв, дає висвєщення — поради в різних справах. Особисто приймає щєдня. Поштою, за залічкою: подати дату уродження і півтавля. Виравано — читно. Адреса: Країнів, площа А. Гітлера ч. 46 5. III нов.